

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 lipca 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. dokonał ustalenia wysokości kapitału początkowego Z. F. na dzień 1 stycznia 1999 roku, zgodnie z ustawą z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Wysokość kapitału początkowego Z. F. na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosła 33697,07 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1069,01 zł, okresy składkowe

w wymiarze 3 lata, 11 miesięcy i 6 dni, tj. 47 miesięcy oraz okresy nieskładkowe

w wymiarze 9 miesięcy i 9 dni, tj. 9 miesięcy. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – 87,56 %.

Ustalony współczynnik, proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego, wyniósł dla ubezpieczonego 34,52%.

(decyzja k. 73 plik I akta ZUS)

Uznając powyższą decyzję za krzywdzącą pełnomocnik Z. F. złożył od niej odwołanie, w dniu 4 września 2018 roku, wskazując, że organ rentowy niesłusznie nie uwzględnił ubezpieczonemu okresu odbywania czynnej służby wojskowej do wyliczenia kapitału początkowego. Wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i zobowiązanie organu do ustalenia kapitału początkowego z uwzględnieniem okresu czynnej służby wojskowej.

(odwołanie – k. 3-7)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podnosząc argumentację tożsamą jak w zaskarżonych decyzjach.

Organ rentowy w uzasadnieniu podkreślił, że wnioskodawca ma ustalone prawo do emerytury wojskowej.

(odpowiedź na odwołanie – k. 10)

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Z. F. urodził się (...).

(okoliczność bezsporna)

W okresie od 1 sierpnia 1972 roku do 10 lutego 1994 roku odbywał czynną służbę wojskową.

(odpis przebiegu służby wojskowej k. 6 plik I akta ZUS)

Ubezpieczony jest uprawniony od 1 marca 1994 roku do emerytury wojskowej. Do wysługi emerytalnej zaliczono okres czynnej służby wojskowej od dnia 1 sierpnia 1972 roku do dnia 10 lutego 1994 roku.

(zaświadczenie z Wojskowego Biura Emerytalnego k. 12 plik II akta ZUS)

Ubezpieczony w dniu 21 sierpnia 2017 roku złożył wniosek o ustalenie kapitału początkowego.

(wniosek k. 67 plik I akta ZUS)

Decyzją z dnia 26 lutego 2018 roku zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił ubezpieczonemu ustalenia kapitału początkowego.

(decyzja k. 68 plik I akta ZUS)

W dniu 18 lipca 2018 roku wydano zaskarżoną decyzję, w której ustalono ubezpieczonemu wysokość kapitału początkowego, jednocześnie uchylono decyzję z dnia 26 lutego 2018 roku.

(decyzja k. 73 plik I akta ZUS)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dokumentów, które nie budzą wątpliwości co do ich wiarygodności i nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 roku, poz.1383 z późn. zm.) pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3.

Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy, tj. na dzień 1 stycznia 1999 roku (ust. 3). Kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12 (art. 174 ust. 1 ww. ustawy).

Jak stanowi art. 174 ust. 2 powołanej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

W myśl ust. 3 ww. przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 okresem składkowym jest okres czynnej służby wojskowej w Wojsku Polskim lub okresy jej równorzędne albo okresy zastępczych form tej służby.

Zgodnie natomiast z art. 5 ust. 2a okresów czynnej służby wojskowej w Wojsku Polskim nie uwzględnia się przy ustalaniu prawa do emerytury i renty oraz obliczaniu ich wysokości, jeżeli z ich tytułu ustalono prawo do świadczeń pieniężnych określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10 grudnia 2010 roku wskazał, że tylko wtedy, gdy osoba uprawniona nie nabyła prawa do emerytury mundurowej z wojskowego zaopatrzenia emerytalnego, okresy odbytej służby wojskowej podlegają zaliczeniu przy nabyciu prawa do świadczeń z powszechnego systemu ubezpieczeń społecznych. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 grudnia 2010 r., II UK 270/10, L.) Podobne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 2 grudnia 2011 roku. Sąd Najwyższy wskazał, że zgodnie z art. 5 ust. 2a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przy ustalaniu prawa do emerytury i renty oraz obliczaniu ich wysokości nie uwzględnia się okresów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 i pkt 6 lit. a-e i g, czyli okresów służby, jeżeli z ich tytułu ustalono prawo do świadczeń pieniężnych określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym osób, o których mowa w art. 2 ust. 2, a więc między innymi żołnierzy zawodowych. W ocenie Sądu Najwyższego, wola ustawodawcy w kwestii niemożliwości uwzględnienia okresów pełnionej służby przy ustalaniu prawa do emerytury lub renty z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i obliczaniu ich wysokości, jeżeli z ich tytułu ustalono prawo do

świadczeń pieniężnych określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym tych osób, została zmanifestowana w omawianym przepisie jasno i wyraźnie. Wynika bowiem z niego w sposób niebudzący wątpliwości, że jeżeli okresy służby zostały uwzględnione przy ustalaniu jakiegokolwiek ze świadczeń przewidzianych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym (tak emerytury, jak i renty) i niezależnie od tego, czy świadczenie to przyznano na wniosek, czy z urzędu, nie podlegają już uwzględnieniu przy ustalaniu prawa do emerytury lub renty z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i obliczaniu ich wysokości. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 grudnia 2011 r., II UK 192/11, L.)

W przedmiotowej sprawie Sąd Okręgowy podzielił zaprezentowane stanowiska Sądu Najwyższego. Ubezpieczony Z. F. miał od 1 marca 1994 roku ustalone prawo do emerytury wojskowej. Nie sposób więc na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych zaliczyć okresu odbywania czynnej służby wojskowej do okresów składkowych skoro okres służby został już zaliczony przy ustalaniu uposażenia emerytalnego wojskowego. Przepis art. 5 ust. 2a wyżej wymienionej ustawy w sposób jednoznaczny taką możliwość wyklucza.

Zaskarżona decyzja odpowiada więc prawu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k. p. c. oddalił odwołania.

ZARZĄDZENIE

opis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.

M.P.